

Sygn. akt IV Ka 58/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Gąsior

Protokolant Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Violetty Włodarczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 roku

sprawy **G. Ś.**

obwinionego z art.119§1 kw w zw. z art.17§2 kw

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 12 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 474/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 1 kpk w zw. z art.109§2 kpw, art.624§1 kpk w zw. z art.119 kpw

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że z podstawy prawnej wymiaru kary wymierzonej obwinionemu G. Ś. eliminuje przepis art.17§2 kw;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. D. - Kancelaria Adwokacka w T. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia obwinionego od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 58/14

UZASADNIENIE

G. Ś. został oskarżony o to, że w dniu 17 maja 2013 r. w T. przy ul. (...)M.1/3 woj. (...)w sklepie (...)dokonał kradzieży artykułów spożywczych w postaci dwóch sztuk butelek wódki (...)o poj. 0,7 litra każda o wartości 149 zł. powodując straty w łącznej wartości 298 zł. na szkodę K.P. Sp z o.o. (...)-(...) W.ul. (...)

- tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 12 grudnia 2013r. w sprawie sygn. akt II K 474/13 oskarżonego G. Ś. uznał za winnego tego, że w dniu 17 maja 2013 r. w T. przy ul. (...)M.1/3 woj. (...)w sklepie (...)dokonał kradzieży artykułów spożywczych w postaci dwóch sztuk butelek wódki (...)o pojemności 0,7 litra każda o wartości 149 złotych powodując straty w łącznej wartości 298 złotych na szkodę K.P. Sp z o.o. (...)-(...) W.ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania

swoim postępowaniem to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 17 § 2 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 17 § 2 k.w. wymierzył mu karę 1 miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.

Zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. D. kwotę 221,40 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Zwolnił oskarżonego od opłaty, a wydatki poniesione w sprawie przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim.

Apelacja prokuratora wywiedziona z treści art. 438 pkt 1 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 17 § 2 k.w. poprzez jego błędne wskazanie jako podstawy wymiaru kary, podczas gdy Sąd w wyroku nie odstąpił od wymierzenia kary lub środka karnego.

W konkluzji skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej wymiaru kary art. 17 § 2 k.w., a w pozostałej części utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku w ten sposób, że z podstawy prawnej wymiaru kary wymierzonej obwinionemu G. Ś. wyeliminowano przepis art. 17 § 2 k.w.

Rację ma skarżący, że skoro obwiniony działał w warunkach ograniczonej poczytalności, to w podstawie prawnej skazania winien znaleźć się przepis art. 17 § 2 k.w. i tak też uczynił Sąd meriti. Natomiast w sytuacji kiedy Sąd nie odstąpił od wymierzenia kary, to przepisu tego nie powinien już powoływać w podstawie prawnej wymiaru kary, ograniczając się tylko do przepisu art. 119 § 1 k.w. Zatem powołanie w realiach przedmiotowej sprawy w podstawie prawnej wymiaru kary kumulatywnie przepisu art. 119 § 1 k.w. w zw. art. 17 § 2 k.w. było błędne i stanowiło obrazę przepisu prawa materialnego.

Z uwagi na powyższe Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że z podstawy wymiaru kary wyeliminował art. 17 § 2 k.w.

Sąd Odwoławczy w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy jako słuszny i odpowiadający przepisom prawa.

Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 (Dz.U. Nr 163 poz. 1348) Sąd Odwoławczy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. D. - Kancelarii Adwokackiej w T. kwotę 516,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Na podstawie przepisów powołanych w części dyspozytywnej wyroku Sąd Okręgowy zwolnił obwinionego od kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.